

Een van de eerste schrijvers die melding maakte van een onzichtbare inkt is Aeneas Tacticus, in de 4e eeuw voor Christus. Hij vermeldt het bij de bespreking van hoe te overleven onder beleg, maar geeft niet aan welk type inkt moet worden gebruikt. Dit maakte deel uit van zijn lijst van de 20 verschillende methoden van geheime communicatie in een boek genaamd *On the Defense of Fortifications*.

Philo van Byzantium is misschien wel de eerste schrijver waarvan bekend is dat hij een onzichtbare inkt beschrijft met behulp van een reagens rond 217-218 voor Christus, met eikengallen en vitriool. Deze ingrediënten werden gebruikt om eikengalinkt te maken. Mensen ontdekten al snel dat ze onzichtbaar konden schrijven met een van de ingrediënten en vervolgens het schrift konden laten verschijnen door de andere toe te voegen. Plinius de Oudere en de Romeinse dichter Ovidius gaven advies over het gebruik van plantensappen en melk om geheime boodschappen te schrijven. Citroenen werden ook gebruikt als organische inkt door Arabieren rond 600 na Christus, en in de 16e eeuw in Europa.

Giovanni Battista della Porta wordt gecrediteerd met het eerste recept voor een sympathieke inkt, afgeleid van aluin en azijn, evenals het eerste boek over geheimschrift en onzichtbare inkten, *Magia Naturalis* (1558, 1589). Sindsdien is een grote verscheidenheid aan onzichtbare inkten gebruikt voor

allerlei geheime doeleinden. Een formule vergelijkbaar met eikengalinkt is gemaakt door James Jay en gebruikt door George Washington en de Culper Spy Ring tijdens de Amerikaanse Revolutie en citroensap werd gebruikt door de 'Lemon Juice Spies' (Carl Muller en 4 andere Duitsers, die allemaal stierven voor hun inspanningen door zelfmoord of executie, samen met John Hahn, een Engelse bakker) tijdens de Eerste Wereldoorlog. In de Tweede Wereldoorlog werden neutrale of zure oplossingen van fenolftaleïne, een chemische verbinding gewonnen uit pillen voor constipatie, gebruikt als onzichtbare inkt. Het is kleurloos maar wordt roze wanneer het wordt blootgesteld aan alkaliën zoals ammoniak en natriumbicarbonaat.

Meer hedendaagse toepassingen zijn te vinden onder de vorm van speciale inkt die oplicht onder een UVlamp.

